Година XIV | Варна, 18 Декември 1926 год. | Брой 745

Излиза три пъти седмично въ понедѣлникъ, сряда и петъкъ

АБОНАМЕНТА Е: Годишно 150 лв., 1/2-год. 80 лв., 3-месечно 45 лв.

Абонамента започва за всеко 1-во число отъ месеца. — внасятъ предплата

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Вѣстникъ за търговска и индустриална защита и информация.

Редакторъ - издателъ: **П. Д. Драгулевъ.** Телефонъ № 231.

Цѣнитѣ за обявитѣ сѫ

За кв. сантиметъ 2·50 лв. за годежни, вѣнчални, некрологи 1·50 лв. за едно публикуване; баланси, решения, циркуляри и пр. отколкото по 1·50 лева; регистрация на търговски и индустриални фирми 10 лв.

Всичко що се отнася до вестника се адресира: до „Търгов.-Промишлена Защита", Варна „Вѣнчанъ" 8.

Акционерна Банка „НАПРЕДЪКЪ"

ЦЕНТРАЛА: Плѣвенъ, Клонове: София, Варна и Червенъ-Брѣгъ.

Тел. № 22, Тел. № 436, Тел. 106, Тел. № 9.

ИЗВЪРШВА всички банкови операции.

Приема влогове срочни и безсрочни, както и по спестовни книжки при най-износни условия.

Извършва на комисионни начала покупко-продажби на всички видове зърнени храни на борсата въ Варна.

ПРОЙЧЕВЪ & ШОТОВЪ

автоматична валсова мелница.

постояненъ складъ на брашна и отпадаци, сѫщо и на захарь

ВАРНА – мелница ДЕВНЯ.

Телеграфическа адресъ: ШОТОВЪ – Варна. Телефонъ № 129. 1–3

ПИВОВАРНАТА

и спиртова индустрия.

III.

Каде е кривата смѣтка на държавата, прокарвана съ усвоенята отъ нея крива (да не я наричаме по иначе) фискална политика спрѣмо пивоварната и спиртната индустрии, които сѫ индустрии земледѣлически толкова, колкото и винната, но които въ всѣко отношение превъзходствуватъ последната, защото тѣ съ полезностьта си засѣгатъ много по широки общественни и работнишки слоеве и по-многобройни стопански кръгове, на които стопанствата добиватъ имоулсъ да се интензивиратъ много повече, отколкото би могли да възлагатъ тоя свой стремежъ на собственнитѣ си мишци и средства. До като виното минава само отъ ръцетѣ на лозара производитель, въ ръцетѣ на кръчмара продавачъ, пивото, напримеръ, до като стане пиво и дойде до момента на своя пласиментъ, минава презъ нѣколко ръце — отъ суровъ материялъ до като стане фабрикатъ, минава презъ толкова много фазиси, че дава хлѣба не само на земледѣлеца и на простия работникъ, а и на механика, и на техника, и на химика, прави приносъ, съ една речь, и на физическия и умственния трудъ еднакво и ги поощрява. Сѫщото е и съ спиртната фабрикация — тѣ въ развитието си вървятъ паралелно съ черниятъ земленъ трудъ и съ науката. Черенъ земленъ трудъ безъ науката значи *застоялость*, черенъ земленъ трудъ заедно съ науката значи *прогресъ*. Ечмичената култура, както и царевичната, а сѫщо и ръжената култура само въ такъвъ случай ще достигнатъ до своятъ максималенъ развой и ще станатъ здрава народо-стопанско благо и сигурно народно поминъчно средство, когато държавата съзнае, че пивоварната и спиртоварната индустрии трябва да виреятъ въ страната ни и да виреятъ силно и непоклатно отъ каквито и да било случайности — когато, сиречъ, държавата съзнае, че, насърдчавайки развитието на пивоварното и спиртоварното фабрично дѣло, насърдчава развитието на самото земледѣлие, тъй както мисли, че върши съ насърдчаването на винодѣлието, т. е. като не облага съ тежки акцизи и други данъци виното, косвено насърдчава развитието на лозарството.

Вѣдь, лозарството е сѫщо така земледѣлие, както е земледѣлие и производството на ечемика, царевицата, ръжьта и пр. Защо лозарството има това косвенно подпомагане и насърдчение отъ фиска — да се най-леко облага, а ечмичното, царевичното, ръженото и пр. производства да нѣматъ това насърдчение? Защо плодовитѣ питиета се държатъ почти наравно съ виното и се фаворизира производството имъ, а пивото и спиртта се така тежко облагатъ? Защо за една категория производители държавата е майка, а за друга категория, и то най полезната и най-необходимата, е мащеха? Защо? Запитваме се ние и не можемъ да си обяснимъ иначе, освенъ, че държавата прави криви смѣтки, които нито ней, нито на народостопанското дѣло принасятъ полза.

Следнитѣ сравнителни цифри ще ни увѣряватъ въ много кривата смѣтка, която си прави държавата при желанието да фаворизира винодѣлието и другитѣ питиета съ намаленитѣ акцизи и съ стремежа си, колкото може повече да скъби пивоварната и спиртова индустрии за да закржгли приходитѣ на бюджета си. Нека и тукъ вземемъ цифритѣ отъ пивоварната индустрия — по нататакъ ще вземемъ такива и отъ спиртовата — тѣ сѫ:

Презъ 1924 година, когато пивоварната индустрия бѣше, сравнително, по малко притисната отъ фиска, когато плащаше, сравнително по-ниски данъци, за цѣлия сезонъ — мартъ, априлъ и май — тя пъвесе на пазара 6,464,851 литри пиво така: мартъ 1,098,195 литри, априлъ 3,195,846, литри, май 2,170,820 литри. Министра на финанситѣ не се задоволи съ тия облагания и повиши акцизя за бюджетната 1925 година, съ явната мисъль да добие отъ пивото двойни размѣри за да покрие и загубитѣ, които бюджета ще претърпи отъ намаленията на акцизитѣ върху виното и ракията. Обаче, смѣтката на министра излѣзе много крива — тя бѣше направена въ кѫщи, за това въ чаршията не можеше да излѣзе вѣрна — защото въ 1925 година пивоварната индустрия подъ тежкия гнетъ на голѣмитѣ обложения, и отъ изефтиненото вино, отиде много назадъ: общото производство на пивото възлѣзе едва на 3,441,448 литри, разпредѣлени по мѣсеци както следва: мартъ 596,075 литри, априлъ 1,501,171 литри, май 942,202 литри. Дефицита за бюджета е очевиденъ — държавата едва получи половината отъ онова, което очакваше отъ тия обложения, но пакостьта, която направи на народного стопанство е тъй сѫщо така очевидна, че всѣки профанъ може да я разбере и всѣки неразуменъ обърка смѣткитѣ си ще се опомни. Затвориха се фабрикитѣ въ Русе, въ Ломъ, Кошова, Сливенъ, Каменица и пр. — това е първата народно стопанска загуба; закупиха се сурови материяли наполовина отъ по-раншното врѣме — това е втората народностопанска загуба: разпуснаха се и останаха многобройни работници — оставиха се гладни семейства — това е тоже народностопанска трета загуба; оставиха се въ неизвестность милиони наричани капитали и инвентари да се разпеляватъ — това е единъ четвърти голѣмъ ударъ за народното ни стопанство. Но най последного въ всичко това е, че държавата не постигна целитѣ си, та и тя понесе загуби.

Кажете, за Бога, кое отъ тия нѣколко тиради е резултатъ отъ една добре направена смѣтка и на една разумна финансова и народно-стопанска политика?

Не, положително, длъжни сме да кажемъ, че тия криви смѣтки и тая нерадостна политика ще дадатъ всички обратни негативни резултати за държавното ни и народно стопанство.

Alvanitino.

Панаирджийска България.

Позволено е на всѣко мѣсто, дето има силно развито кустарно или фабрично производство, или, въобще, каквото и да било друго производство отъ областьта на промишлеността и земледѣлието, или отъ областьта на науката и изкуството, въ 20-тѣ години, или въ 10-тѣхъ, а даже и въ 5-тѣхъ години еднъжъ, да си направи една изложба съ цель само на себе си да даде отчетъ какво е направило и до каде е достигнало въ напредъка си, та да покаже и на по-далечния свѣтъ резултатитѣ отъ своитѣ усилия и постиженията, до които е постигнало въ областьта, въ която е боравило. Позволено е, т. е: да демонстрира съ своитѣ успѣхи и да привлича търсители и потребители отъ по-далечнитѣ мѣста, защото само така могатъ да се развиватъ стопанскитѣ материялни блага и да се утилизиратъ за общо народно добруване.

Но да ставатъ подъ пѫть и надъ пѫть-панаири мостренни и сточно-продажбени, и то въ годината по два и по три пѫти, това не е позволено, защото не само не е отъ никаква полза за самитѣ тия мѣста, но е отъ вреда за цѣлата страна, на която населението трябва да се отвлича отъ работата си за да вижда въ годината по 10—20 пѫти все едни и сѫщи нѣща и да се втръсва отъ изложбенитѣ панаири. На България, която е една шепа народъ и въ промишленото си производство, въ земледѣлието си, сѫщо въ областьта на изкуствата и науката е още въ пеленитѣ на своето развитие, ѝ е достатъченъ и предостатъченъ единъ пролѣтенъ и единъ есененъ панаиръ за мостри, който може да изложи всичко, каквото има и да има много и премного праздноти въ него по простата причина, че страната ни не е дорастнала до положението всичко да произвежда, всичко да постигне и всичко да има.

Ако е въпроса за ежегодно излагане на известни производства отъ дадени мѣста за да се демонстрира предъ по-далечния отъ тия мѣста светъ и да се привличатъ търсители и потребители, тоя единъ общъ за цѣла България панаиръ, именно Мостренния панаиръ въ Горна Орѣхавица, е предостатъченъ. Въ него всѣко отдѣлно въ България мѣсто, което би желало да демонстрира съ пълно и всестранно излагане на мѣстнитѣ свои производства, може — както сѫ направили вечъ нѣкои мѣста — да си построи особенъ павилионъ и да излага производствата си. Тукъ само-то това мѣсто ще може да ревизира своята производствена мощь, ще знае и своитѣ постижения, а, сѫщеврѣменно, ще даде на показъ и предъ по-далечнитѣ търсители и потребители онова, което е въ състоя-

Модерната Керамична фабрика

„ЦЕНТРАЛА“

на Инж.-Архитекта Г. Козаровъ — гара Горна Орѣховица

Основана на 1906 г. Притежава нѣколко първи премии.

Произвежда и продава на складъ много репомираните, извѣстни въ страната като най-яки, красиво червени, добре сортирани:

Марсилски (цигли) — форма Людовикови съ дълбоки олуци, удобопокривеми, 15 парчета покриватъ кв. м. — тежи 2 650 кгр.

Капаци красиви, 3 въ кв. м., половинки съ кюшелици.

Машинни тухли и клинкери 26×12½×6½ см. тежи 3 700 кгр.

Машинни, профилирани корнизи, 26×12½×6½ см. тежи 2 600 кгр.

Кухи тухли, леки 10,000 въ 20 т. вог. 26×12½×6½ см. тежи 1 900 кгр.

Кухи тухли леки 29×14×7 см. тежи 2 050 кгр.

Плански тухли 29×14×7 см. тежи 4 450 кгр.

Огнеупорни тухли отъ торлашка пръсть 29×14×7 см. тежи 5 150 кгр.

Кюнци, худрисъ, биберивечци, саксии D = 10, 12, 14, 16 и пр., джамадански, радиални кумински и др. тухли.

Стоката се суши въ изкуствени сушилни и пече въ рингови пещи

Цени конкурентни.

Телеграфически адресъ: „ЦЕНТРАЛА“ — Телефонъ 16.

ние да имъ даде и отъ което тѣ би се нуждаяли.

Става дума въ Ямболъ — който като промишленъ центъръ съ известенъ напредъкъ има какво да извади на показъ и да предложи на по-далечни търсители и потребители — за построяването „Ямболски павилионъ“ въ Горно-Орѣховския панаиръ, където до се съпоставятъ мостритѣ на производствата отъ Ямболъ съ онія отъ цѣлото царство и да се подложатъ на съпоставянето съ други подобни производства отъ други мѣста. Ние не намираме по добръ и по-сполучливъ начинъ за демонстриране производетното на постоянно развиващия се въ културно и промишлено отношение гр. Ямболъ. И, комахай, тоя градъ е единственъ, който е останалъ безъ панаирджийската заразила цѣлата ни страна зараза — скромно и безпретенциозно неговиятъ дѣлови свѣтъ желае и заявява нуждата си да има единъ свой „Ямболски павилионъ“ въ общиятъ български Мостренъ Горна-Орѣховски панаиръ и извиква всеобщитѣ симпатии съ това си скромно желание, и изтъргва благодарностьта на панаирното горно орѣховско управление, защото между желающитѣ неговото закрепване за вѣковно съществуване — както и трѣбва да бѫде — се явява като ктиторъ и гр. Ямболъ. Хвала!

Но нашето желание тукъ не бѣше толкова да изтъкнемъ умното следване пѫтя на саморазвитието на гр. Ямболъ и похвалниятъ начинъ на разрешение една проблема за демонстрирането на своето производство, колкото да обърнемъ вниманието на нашитѣ четци върху Post scriptum-а въ благодарственото писмо на панаирното Горно Орѣховско управление, който иде да разсѣе чувството, повсемѣстно почти подхранващо *панаиромания*та и спираще естественото развитие и стабилизиране на Горно Орѣховския панаиръ, чието локално и международно значение е неуспоримо и би следвало отъ година на година повече да расте.

Въ Post scriptum управлението на Гор.-Орѣх. панаиръ казва: „Съобщи ни се отъ Министерството на Търговията, че подобни желания (т. е. безразборно да се откриватъ подъ пѫтъ и надъ пѫтъ панаира) ще бѫдатъ парилиирани“. Иначе не би требвало да бѫде — не бива отъ една страна да се гради, а отъ друга да се събаря.

Върб.

Печатн. Д. Тодоровъ п. № 680.

Българската психология и българската действителность.

Единъ софийски вестникъ, български по име, а чуждъ по духъ и замисли, преди 10—15 дни излѣзе да инсинуира противъ инициторитѣ и инициятината за образоването на банка, която да обслужва търговскиятъ кредитъ въ страната и това направи тоя вестникъ едва следъ като състоя търговската обща конференция извикана отъ Български Търговски Съюзъ и следъ като конференцията единодушно реши: а) да се изпълнятъ съюзнитѣ две конгресни решения за създаването банка, която да обслужва тоя кредитъ; б) като готово организирано дѣло, да се уголѣми капитала на Интернационална банка на България, да се преустрои въ нѣкои отношения и да се преименова тя и дѣлото по обслужването на търговски кредитъ, автоматично, безъ да спира и се замедлява съ устройството на нова банка, да тръгне въ насоката, която тия, които вложатъ капиталитѣ ще ѝ дадатъ.

Инсинуациитѣ обикновенно намиратъ почва за вирѣене или въ отайкитѣ на всѣко общество, или въ егоистичнитѣ и завистницитѣ, или въ прѣко или косвенно засегнатитѣ въ интереситѣ си личности. Та и тия, които инсинуиратъ тъкмо такава почва и такива личности търсятъ за да бѫдатъ подкрепени да продължаватъ своето скверно и убийственно за всѣка добра и полезна инициятива похождение. И софийския вестникъ само хвърли вѫдицата, която привлече на повърхностьта дертлии готови да се залоятъ за нея. Софийския вѣстникъ прави и своятѣ смѣтки, че като не може да уяви хората около съюза по други начини и пѫтища, съ проводничество на всѣкакви недоволства и интриги ще постигне тая си цель — че, ако не е въ състояние да помогне да се създаде нѣщо, добре ще е за него, ако съдействува да се разваля нѣщо, което е направено, или, което се прави и съ тая смѣтка той търси личности, които се явяватъ като недоволници и врагове на съюза и на всички негови добри инициятиви — да имъ пречатъ, да ги разваляватъ, ако могатъ.

Подобенъ единъ недоволникъ се яви и предъ насъ. Съ тонъ на велемощенъ и съ апломба на всемогѫщъ ни заяви тоя недоволникъ.

— Нѣма да позволимъ ние на тия хора да свиватъ гнѣзда и да си готвятъ топли мѣста въ тѣхъ, както е било до сега. Ако Народната банка прекрати кредита на търговцитѣ, банки други има колкото сѫ космитѣ на брадата ми, които да взематъ нейното мѣсто и да даватъ по щедро кредитъ на търговцитѣ. Така че това не ни смущава, че Народната банка прекратява търговскиятъ кредитъ. Ние, обаче, нѣма да допустнеме нѣколко души отъ съюза да се вагнѣздятъ въ една банка и да си разиграватъ коня. Не ни требва намъ тѣхна банка — тя банка ще е за тия, които се нареждятъ да бъркатъ въ нея, за насъ не е тя.

— Приятелю, откровенно ти казваме, че въ всичко това, що чуваме отъ твоитѣ уста, не чуваме да говори искренната твоя душа, а говори твоето чувство на завистъ, на злоба, на партизанство, на накърнено честолюбие и на всичко друго, но не и на доброжелателство къмъ твоитѣ колеги търговцитѣ тукъ и вез де въ страната. Ти знаешъ много по-добре отъ насъ смисъла и значението на инициятината, вземена отъ Български Търговски Съюзъ, а знаешъ и значението и нуждата отъ една такава голѣма и всѣкога резервирана съ търговския кредитъ банка. Но ставашъ жалко орждие, ако не на чужди интереси, покрайней мѣри, на личния си егоизмъ, на завистьта си или на ненавистьта си — забелѣзахме му.

— Но не съмъ само азъ, който така мисли за тая инициятива — добави недоволния.

— Да, но, за жалость, въ България хората безъ култура, безъ честолюбие и безъ чувства на колегиялность, съсловна солидарность и професионална взаимность не сѫ малко. Не сѫ малко и онія, които за бълхата изгарятъ юргана. Но до кога ще цари въ българската душа това злобно чувство! тая проклетата психология и българска дѣйствителность? — съ възмущение му отвърнахме.

Истината, прочее, е тая, че и това добро и до сущъ полезно дѣло среща своята опозиция въ известни среди и, за жалость, среди търговци, които отъ грубъ инатчалъкъ и отъ узлобената си душа, не искатъ да различатъ и раздѣлятъ личноститѣ отъ дѣлата, т. е. че лошитѣ личности могатъ да бѫдатъ ненавиждани и смѣтнати отъ мѣстата, които заемать, а добритѣ инициятиви и полезнитѣ дѣла съ всички сили да бѫдатъ поддържани. Не могатъ да правятъ тия различия, за това и голѣми пакости правятъ въ общитѣ дѣла, пакости, които досѣгатъ и тѣхнитѣ собственни интереси.

Кой ограбва държавата?

Едно питане, на което в. „Шуменски Вести“, отъ планини, реки и долини далечъ, съ лекъ умъ и видима неприязнь отговаря: „Това сѫ сѫщатѣ обирници мародери, които въ минутитѣ на най тежкото народно испитание, мислѣха само какъ да използуватъ създаденото отъ войната положение и да оплячкосатъ майка България и т. н.“

По нататакъ в. „Ш. В.“ изрежда имената, които сѫ оплячкосали „майка България“. Между тия имена четемъ: „Кредитна Банка“, Народно осигурително Д-во „Балканъ“, „Розова Банка“ и т. н. Пъкъ и за „Розова Банка“, за която тоя, който пише на дали е чувалъ и издали я познава. Но да спремъ на тая банка, основана първоначално съ 1,000,000 лева и една достигнала — преди ликвидирането си — до три милиона капиталъ, какъ и отъ каде е могла да спечели толкова много и то презъ врѣме на войната, че да плати 6,604,550 лева данъкъ, та тя до такъвъ основенъ капиталъ не е достигала! А пъкъ и нейната търговия бѣше съ розово масло — само напоследъкъ почна съ фабрикация на тютюнъ. Но кому отъ народа тая банка продаде розово масло и кого оплячкоса? Истината, обаче е, че ако имаше нѣщо, което най-много спомогна да я варови и погуби, това е: розовото масло, фабрикацията ѝ на тютюнъ и доставката на германски галоши-шушони за желѣзничари и др.

По буржоазафагетството на стръвния писачъ социалистъ отива до тамъ, че се нахвърля и върху Народно осигурител. Д-во „Балканъ“ като такова което „плячкосвало България“! Защо? — Защото Стамболийски си направилъ кефа да заповѣда опичтожението на Д-во „Балканъ“*) чрезъ изземване на капитала му и буржуазоненавистницитѣ, органи на тогавашната власть, намѣрили способа за това изземване чрезъ облагане съ данъкъ по голѣмъ нѣколко десятки пѫти, отколкото е материялното състояние на това д-во и обложиха го съ 271,977,536 лева данъкъ за презъ врѣме на войната.

Не по съвесть, а по злоба и ненависть партийна пише в. „Ш. В.“ тия работи. Но „Ш. В.“ забравя едно важно нѣщо за себе си, а то е, че журналиста и публициста е длъженъ даже и къмъ душманитѣ си да е справедливъ. Той е длъженъ да бѫде безпощаденъ противъ грѣховетѣ на всѣкого, но да заемуква отъ пръститѣ си материяли за прениезане грѣхове и съ партиенъ аршинъ да мѣри дѣлата на партийнитѣ противници, това за журналиста и публициста не е позволено.

Още две думи:

Не знаемъ дали редакторитѣ на „Ш. В.“ знаятъ нѣщо за Кредитна Банка — каква е тя, що е тя? — Тя е отъ тия рѣдки банки въ нашата страна, за които всѣки, който би се заелъ да говори треба съ респектъ да се отнася къмъ нея и дѣлата ѝ, защото толкова добрини е направила за тоя народъ, за който пролива горчиви сълзи „Ш. В.“ и толкова заслуги има ти къмъ тая „майка България“, колкото нито хилядната, нито милионната часть не е принесла партията на неговитѣ г. г. редактори. Въ всѣко мѫчно стопанско и парично минало Кредитна Банка се е намирала на поста си и съ услугитѣ си за народа и страната, наравно съ всички нея подобни други банки, които съ патриотически жаръ ѝ служиха. И служила е само за доброто на страната — не за спекулации, каквито само акъла на писачъ безъ съвесть може да побира и обществото съ чувство на ненависть я омрава къмъ капитала да храни.

Р.

*) По съвети отъ социалисти, които инсинуиратъ и клеветятъ чрезъ „Народъ“ и сега още

Една първа крачка, единъ щастливъ дебютъ.

На малко-търновската културна дружба въ С о ф и я въ момента, когато се състави, първата задача, която ѝ се зададе и първиятъ дебютъ, който ѝ се възложи, бѣха да и з н а м ѣ р и пѫтища и средства и да употреби трудъ и умъ за запазване правата на м. търновското и василиковско околни горски населения върху ползуването отъ нискостъбленитѣ гори, въ които тѣ, като горски — непритежаващи никакви полета — отъ вѣковно изваждатъ поминъкътъ си, т. е. да настои и издействува отъ правителството, щото при утвърдяването на договора за концесията на м. търновскитѣ и василиковски гори да се уважатъ исканията на горскитѣ кооперации отъ тоя районъ, които сѫ изложени въ изложението отправено до респективнитѣ министри и до Народното Събрание — да се допустне на населението да произвежда дървени вѫглища и да извежда поминъкътъ си отъ това.

Съ удоволствие отбелѣзваме, че м.-търновската културна дружба въ София, въ тая първа своя крачка, въ тоя свой началенъ дебютъ, нека кажемъ, има своя пръвъ успѣхъ. Правителството и респективния министръ възприели отъ нея ходатайствуването — съ голѣма готовность възприето и отъ концесионера — и съ тая уговорка въ договора, последния е предложенъ за удобрение отъ Народното събрание, т. е., че кооперациитѣ и населението ще използуватъ нискостъбленитѣ гори за производство на дървени вѫглища.

Съ захвала на трудътъ и енергията на споменатата дружба, ние и поздравляваме съ тоя успѣхъ при първата направена отъ нея крачка къмъ изпълнение на целитѣ, които си е задала.

Неспирно работятъ.

Отрадно явление и рѣдъкъ фактъ е развиваната промишлено-търговска културна и търговско-промишлена просветна дѣйность тая на Промишленото Търговско Д-во въ Търново. Следъ като работи най енергично да създаде добри условия за вербуването на просветени и професионално подготвени промишлени и търговски дѣятели въ единъ такъвъ центръ като В. Търново, който бѣше се срасналъ съ цивилния и военния бюрократизмъ и въ него само търсеше щастието и бѫдщината на своето гражданство; следъ като съ редица търговски курсове преди откриването на сѫществующата днесъ търговска гимназия, пробуди съзнанието и любовта у великотърновската интелигенция къмъ промишления и т ъ р г о в с к и трудъ и стремежа да търси поминъкътъ си въ търговската и промишлената кариера; следъ като, най-после, сполучи да спечели за града си днесъ сѫществующата търговска гимназия, която дава просвета и подготвя за полезна работа подрастващата младежь, споменатото д-во не е помислило да д-миснопира отъ зададенитѣ си преди 5—6 години цели и задачи: по всички пѫтища да действува и допринася за всеобщата промишленно търговска култура и просвета.

То знае, че търговската гимназия, к а т о просветителенъ факелъ може да засѣга само известна часть отъ младежта, а една голѣма часть отъ нея, изхождаща отъ бѣдни и немощни родители, не може да се ползува отъ плодоветѣ ѝ. Но това никакъ не значи, че тая часть отъ младежта требва да се остави да тъне въ невежество и да не придобива знанията, които сѫ необходими за живота, особено за дѣловия животъ и да не проявява талантитѣ си съ пълно и осъвършенствувано до известна степень знание и умение.

Его защо — за да даде възможность на талантливитѣ бедни и неуки младежи да се проявятъ, като имъ създаде по сигурни и по-пълни просветени знания и условия за напредъкъ — Промишлено-Търгов. Д-во въ В. Търново продължава да открива редица курсове, въпреки сѫществуването на търговската гимназия. За да продължи, именно, тая си дейность и благородна мисия, то, начиная отъ 20 текущи мѣсецъ открива новъ 6-мѣсеченъ вечеренъ търговски курсъ *съ цель да се дадатъ на младежи и възрастни*

отъ двата пола, безъ търговско образование, необходимитѣ теоретични и практични познания по: счетоводство, търговско смѣтане, търговско знание и търговска кореспонденция. Курса се открива при Търговската гимназия въ В. Търново, съ разрешението на министерството на търговията, промишленостьта и труда. За редовни курсисти се приематъ свършилитѣ най малко III прогимназияленъ класъ, а съ по-малко образование — за слушатели. Ржководитель на курса е самиятъ директоръ на Търгов. гимназия, г. П. Парашкеновъ. Таксата за цѣлиятъ курсъ е 500 лева. Ако, обаче, курсиститѣ сѫ учители и ученици — плащатъ само по 300 лева.

Всѣки българинъ би требвало само да се възхищава отъ неизчерпаемата енергия и отъ неуморимитѣ трудове, които полага Промишленото Търговско Д-во въ В. Търново за издигането интелекта на своето гражданство и да му гради честити бѫдници въ областьта на една наука и на една бѫдна дѣйность, която носи щастието и на народитѣ.

Отъ всѣкѫде и за всичко неправда.

Мѣродавно лице ни пише отъ М. Търново, че неправдитѣ за тоя напатилъ се и отъ робството си, и отъ свободитѣ си градецъ, идатъ една следъ друга — отъ всѣкѫде и за всичко. И пише ни той:

„Общината ни поради невъзможностьта да се справи съ належащитѣ разходи, по липса на реални приходи отъ общински имоти, като гореки пасбища, ниви и др., се обърна съ заявление отъ 28 IX т. г до Народното Събрание да иска опрощаването на дълга ни отъ 170,000 лв., произходящъ отъ учителски заплати на бившата реалка въ града ни, за която сума ни е наложенъ запоръ върху свободитѣ общински връхнини и т. н."

Като четемъ тия нѣколко реда, не ни очудва акоратностьта на държавата да си пребира вниманиитѣ, пъкъ отъ който и какъвто и да било нейнъ дължникъ. Това е може би и нейнъ дългъ. Обаче, онова което ни поставя въ положението да мислимъ права ли е тя въ постѫпката си, т е: справна ли сѫ тя и придържа ли се о законитѣ въ страната, които уреждатъ положението на училищата въ пограничнитѣ населени мѣста и които слагатъ тежеститѣ за материялната издръжка на сѫщитѣ училища върху нея? — Акуратна ли е тя. и въ туй отношение върви ли по водитѣ, по които каратъ кораба й добритѣ и съвестнитѣ, или следна желанията и мъстта, може би, на несъвестнитѣ нейни чиновници? Ние ще се справимъ съ закона и ще се повърнемъ по сѫщия въпросъ. Но държавата има своитѣ представители, които могатъ да отстраняватъ мѣркитѣ като тая да се екзекутира една бедна община, едва едва отърсила се отъ турското робство и едва заживѣла животъ свободенъ.

И друго. Мигеръ не е дългъ и служебенъ и патриотиченъ и човѣшки сами чиновницитѣ да направятъ това, което общината е направила, т. е. да ходатайствуватъ предъ своятъ министръ за внасяне въпроса за опрощаването на сумата отъ Народното Събрание? Мигеръ тѣхнитѣ постѫпки за упрощаването не щѣха да бѫдатъ много по ефикасни, ако, по съвесть и по дългъ представяха истинското бедняшко състояние на общината?

Като апелираме къмъ г. г. народнитѣ представители да бѫдатъ искренно отзивчиви къмъ молбата на м. търновската община за упрощаването на сумата, ние обръщаме вниманието и на Софийската Малкотърновска дружба „Страндженски край" — че й е длъжность да се яви кадето требва да уясни положението и да настои сумата да се упрости, ако държавата не я поеме върху себе си по силата на закона.

Текстилна фабрика

Акционерно Д-во „Ив. К. Калпазановъ" — Габрово.

Преди около две години, когато за пръвъ пѫть стана юбилейното тържество въ с. Бичкийна — предградието на гр. Габрово — за прославата на нержкотворния памятникъ на създателя на текстилната габровска индустрия, покойния *Иванъ К. Калпазановъ*, въ издигнатата отъ него фабрика за вълнени платове, бѣхме сѫщо така писали, че преди нѣколко десятки години единъ природно талантливъ и предприемчивъ умъ, невадоволенъ отъ нѣколкото гайтанджийски чарка и мечтаящъ за по-голѣмъ промишленъ прогресъ, бродеше по Етара помежду Габрово и Бичкийната да търси пѫтищата за да се добере до тоя прогресъ чрезъ своята талантливость, постоянство и неуморенъ трудъ. И той сполучи не само идеално да постигне мечтата си, а и реално да я затвърди, и да й доде перспективи за вѣковно сѫществувание. Защото, нека изтъкнемъ и това, той насади въ фабриката си два върховни принципа, които минаватъ и се предаватъ отъ наследницитѣ му като свещенна традиция, които се тимисватъ като законъ и за лицата, съставляващи днешното Акционерно Д-во „Ив. К. Калпазановъ". Тия два върховни принципа сѫ: а) постоянство и неуморенъ трудъ; б) честно изпълнение на ангажиментитѣ си. Съ тия два принципа, съ тая свещена традиция, предимно, импонира фабриката „Ив. К. Калпазановъ" не само предъ другитѣ многобройни български фабрики, но и предъ много такива въ чужбина.

Честното и съвестно изпълнение на ангажиментитѣ си, днесъ е най-сѫщата и най ценната принадлежность, която би следвало да има всѣко едно подобно промишлено заведение. Съ нея материално най-слабото заведение може да бие материално най-силния си конкурентъ.

Съ случаятъ, че албанското правителство, измежду многото конкуренти и отъ други държави, е предпочело да въложи търгътъ за обличането на албанската войска съ платове отъ фабриката на Акц. Д-во „Ив. К Калпазановъ", а не на друга нѣкоя фабрика, иде да потвърди, че и въ Албания дори, ако едно заведение се придържа о принципа на честното изпълнение на поетитѣ си ангажименти, може да бѫде оценено и съ голѣмъ успѣхъ да оперира, че дори и въ една такава страна морално силния честенъ изпълнитель може да бие материално по силниятъ си конкурентъ.

Но ние знаемъ, че настоящитѣ фабрично административни ржководители на Д-во „Ив. К. Калпазановъ", г. г. В. Караѓьозовъ и Д Ив. Калпазановъ сѫщо държатъ за тая морална страна за заведението си и високо валитатъ за традициитѣ му и за това въ тѣхно лице поздравяваме заведението имъ съ голѣмия успѣхъ — съ това не единствено и не за пръвъ пѫть превкачване границитѣ на България за състезание съ конкуренти отъ други държави и за доставки на чужди държави.

Насила спасение.

Нѣкакъвъ си Районенъ Инспекторъ на кооперация „Българска захаръ" е издалъ следната обява:

„Търси енергични помощници инспектори и деятели — съ заплата или процентъ — за Шуменски окржгъ и Разградска околия. Изучване условията въ кооперативния отдѣлъ при Шумен. Окр. Пост. комисия".

Турцитѣ казватъ: „чершембада олмасса — першембеде ишеллахъ". Кооперация „Българска Захаръ" не разчитайки на популярностьта на идеята и целитѣ си и на спонтанностьта на маситѣ на „работното" население да я подкрепятъ, обляга се на разни инспектори и подинспектори да й събиратъ лептитѣ за издигането на великото дѣло, което ще има да поразява въ сърцето боржуазния капиталъ. O sancta siaplicita! Кооперация „Б З." търси насила спасение!

Но това не ни удивлява. Социалиститѣ около „Б. З.", които заематъ въ тая кооперация позициитѣ на фактори съ далечни перспективи и грандиозни цели, когато намѣрятъ тонковци, не се стесняватъ, нито се срамуватъ да ги тикатъ въ джоба си. Питаме ние друго нѣщо: Щумен. Окр. пост. комисия, учреждение, par excellence, буржуазно, какъ и отъ где на кадe се е ангажирало да се занимава съ работи, които за социалиститѣ не сѫ едни прости забавления, а сѫ пѫтища и средства да придаватъ доктринитѣ си и да вербуватъ партизани за партията си — да кръщаватъ българскиятъ народъ въ утопиитѣ си? Интересно е да знаемъ: отъ де на кѫде и защо г. Силвестревъ е далъ мѣсто въ кооперативния отдѣлъ на комисията да свиятъ гнездо социалиститѣ въ главе Брадеварова?

Кореспондентъ отъ Лондонъ.

Чудехме се отъ где и какъ нашия уважаемъ събратъ Търговско Промишленъ Гласъ тъй много изобилствува съ кореспонденции отъ Лондонъ и най-много съ такива за свинската концесия, пъкъ то „имала крушка опашка" — кореспондента билъ нѣкой си Христофоровъ, познатъ и на варненци като . . . миньоръ безъ мини и като човѣкъ твърде много обещаващъ . . . съ думи и . . . който снове на всѣкѫде, кадето ставатъ далавери.

Помамилъ бѣше се тоя англичански експлоататоръ въ Балканитѣ, че и около свинската концесия има далавера, и отседна той въ Варна, и се чуха отъ устата му слова славни за свинската концесия. Но, о, нещастие! — никой отъ тая концесия не му смигна и той подобно на лисицата й рече, и следва да вика: „кисело е гроздето — неща го!"

И вика та се къса Христофоровъ, че концесията нѣма официяльна регистрация, че тя е нѣщо като измама за България. А въ „Търг. Пром. Гл.", види се, иматъ такова ниско мнение за правителството на България, че съ нелепоститѣ на единъ Христофоровъ следватъ да й лющатъ шамари въ неговото лице. Види се, има профани и профанчета въ тоя вестникъ, които не се досѣщатъ или не могатъ да знаятъ че българското правителство има въ Лондонъ едно посолство, което много повече може да знае работитѣ тамъ, отколкото единъ скитникъ отъ село на село и отъ градъ на градъ Христофоровъ да се волушва кадe има далавери да се и той валепи и омаже.

И каква, собствено, цель преследваше „Т. Пр. Гл." съ обнародването тая кореспонденция на своя „специяленъ" кореспондентъ отъ Лондонъ — да уязви правителството ли или да открие една лъжлива Америка?

Престижа на вестника е престижъ на съюза на търговцитѣ, той високо трѣбва да се пази да не се опетнява отъ кореспонденциитѣ на всѣкакви авантюристи, които съ добри смѣтки за себе си пишатъ по вестницитѣ.

РАЗНИ ВЕСТИ.

Активностьта на ромжнския търговски балансъ.

Статистическото бюро въ Букурещъ обяви статистическитѣ сведения за търговскиятъ балансъ въ последнитѣ 10 мѣсеца на 1926 г. Споредъ тия сведения, баланса показва активъ отъ 2.4 милиярда лей. Понеже износа на дървенъ материялъ, жито и добитъкъ е въ голѣма стагнация, активностьта е постигната съ износа на петролъ.

—o—

Износа на вѫглища отъ Англия е позволенъ.

Министра на рудницитѣ въ Англия заяви въ парламента, че $^2/_3$ отъ работницитѣ постѫпили на работа на база 8 часова работа дневно и че отъ 3 того е позволенъ износа на вѫглища отъ южнии Уелсъ, ако тия вѫглища не могатъ да се продадатъ въ В. Британия. Износа на кокъсъ още не е позволенъ.

—o—

Свѣтовното производство на пашкули.

По известията на Международния земледѣлчески институтъ въ Римъ, производството на пашкулитѣ въ цѣлъ свѣтъ, изключая Китай, Турция, Франция и нѣкои малко известни въ това отношение страни, възлиза на 369·9 милиона кгр. Като се изключи Китай, въ такъвъ случай означенитѣ цифри представляватъ горе долу 90% отъ знайното производство въ свѣта. Производството въ Италия, въпреки лошавиятъ сезонъ, възлиза съ 4% повече отъ миналата година, а съ 13% повече отъ средното производство за предшедствующитѣ 5 години. Въ пролѣтешното производство на Япония реколтата бѣше отлична, обаче въ есеньта твърде много се намали, така че цѣлата годишна реколта е по-малка нежели миналата година. Отгледването на бубитѣ въ Корея постоянно расте, а въ Либанъ се запазва бавната, но постоянна тенденция да завземе мѣстото, което производството на пашкули е завземало преди войната.

—o—

Фалшиви югославянски 100 динарни.

Заловени сѫ въ Любленския клонъ на Народната банка фалшиви югославянски 100-динарни банкноти. Тѣ се лесно познаватъ, защото нѣматъ водни отпечатаци и защото отпечатака на френския текстъ завзема по-малко мѣсто отъ онова на истинскитѣ 100-динарки.

—o—

Свѣтовното производство на дървено масло.

Споредъ преценката на Международното бюро на Земледѣлческия институтъ въ Римъ, предвижда се, че тази година ще се произведе дървено масло 4,305,100,000 квинтала, до като въ миналата година бе произведено 5,091,700,000 квинтала. Въ това не е пресмѣтнато производството въ Италия, Югославия и Турция, понеже отъ тия страни Института още не е получилъ сведения. За Италия се предвижда, че производството ще бѫде чувствително много повече надъ средното; за Югославия — че ще бѫде по-малко отъ 1925 год.; а за Турция — че ще е слаба реколтата: едва около 920 хиляди квинтала. Споредъ до сега добититѣ сведения производството е много спаднало въ Италия и Португалия, до като въ Гърция много е порастнало. Въ Сирия и въ Либанъ, макаръ че производството е по-малко отъ 1922—24 г., все пакъ е по-голѣмо отъ миналогодишното. Въ французкото Мароко и въ Алжиръ сушата нанесе голѣми щети, тъй че производството е подъ средното. Въ Тунисъ септемврийскитѣ киши допринесоха за производството да е добро. Изцѣло взето, споредъ сведенията и информациитѣ, съ които Института разполага, предвижда се, че световното производство на дървеното (маслинено) масло тази година ще бѫде малко подъ нормалното.

Световнитѣ житни тържища.

Въ световнитѣ тържища въ изтеклата седмица положението бѣше следното:

Морскитѣ навла продължиха да спадатъ. Спадането имъ още продължава, защото вече параходи не се търсятъ за превозване на вѫглища. Вследствие на това очаква се отъ държавитѣ вносителки, че навлата още повече ще спаднатъ и че ще купятъ по-евтино житото отъ задморскитѣ държави. Тѣ сѫ увѣрени, че ценитѣ на фрахта ще спаднатъ и ще се изравнятъ съ ценитѣ до преди стачката. Чувствува се въздържането отъ операции, защото се разчита на още по голѣмо спадане на ценитѣ. Дали това желание ще се осѫществи, не може да се предвижда. Фрахта ще падне и може до нѣкѫде да повлияе да се получи по-евтино жито отъ задморскитѣ страни, но главното е, какво ще стане съ ценитѣ на житото? За сега върху тоя въпросъ се говори само, съ разчитане по изгледитѣ на реколтата въ южна Америка, жетвата на която скоро ще почне. За нея се мисли, че е отлична, австрийската сѫщо така и че поради това ценитѣ спадатъ. Положението и презъ миналата седмица се движеше около тона, че нѣмаше никакви почти сдѣлки и ценитѣ варираха. Доста добро световно положение държи почти и до сега канадския пулъ на житото, който, вследствие слабото положение, се държи резервирано и го задържа да прави сдѣлки по ниски цени.

Европейскитѣ тържища, главно, бѣха подъ влиянието на слабитѣ цени и въ очакване по-ясно опредѣлени тенденции, за това слабо оперираха, макаръ че се нуждаяха отъ стока.

Кукурузa е малко приятенъ, вследствие поправенитѣ чикагски термини. Пъкъ и Средна Европа, кадето дунавскитѣ държави и ние гравитираме, плаща само ниски цени, понеже се предлага много непродадена стока, която пристига тамъ, но която не може да се държи за спекулация. Сѫщо непрестанно пристигатъ шлепови транспорти съ киселини, които се продаватъ по-ниско отъ ценитѣ. Поради това вѫтрешната покупка всѣкога е по-сѫща отъ продажбата въ странство, а най-много въ последно врѣме, отъ като се яви въ предлагането на Средна Европа и Ромжния. Ромжния има твърде голѣмо производство и вѫтрешна цена около 235·50 лева. А къмъ тая

цена като се прибавятъ и още 73·50 лева мито, пакъ ромжнската стока е по-ефтина отъ тая въ България, Сърбия и пр., които продава въ Чехословия и въ Германия. Ромжния нотира въ Браила 26·90 лева, повече 73·50 износни мита, а изцѣло 342 лева, така че всѣкой пжть съ 12·25 лева по-ефтино отъ българскитѣ и сръбскиятъ паритетъ.

Ценитѣ на зърненитѣ храни въ странство

ЧИКАГО.

Пшеница cts 137·— = лв. 700·70
Кукурузъ „ —·— = „ —·—

СЪРБИЯ

Пшеница динара 270·— = лева 661·50
Кукурузъ динара 140·— = лева 343·—

Пиацата.

Варна, 17 декември 1926 г.

Пиацата ни е безъ промѣни за колонияла и манифактурата.

Въ странство — Триестъ — колонияла поддържа долнитѣ цени:

Захарта.

Кристалъ финни зърна: за декември—Мартъ 205—210, ликвид. 208½, за януари—май 203, за юни—августъ 220—230, ликвид. 225, за декември (1927) — 218, ликвид. 208

Въпъ отъ борсата, ценитѣ бѣха на малки бучки, за януари 19 лирстерлинги 12 шилинга 6 пенса, кристалъ промптъ въ двоенъ чоналъ 18 лирстерлинги 15 шилинга, въ едноставенъ чоналъ 18¼ лирстерлинги; голѣми бучки промптъ въ санджци 21 лирстерлинги за 1000 кгр.

Кафето.

Рио „Годъ", за декември 810, ликвид. 795, за мартъ 780—805, ликвид. 795, за май 780, ликвид. 797, за юли 820, ликвид. 810, за септември 800—810, ликвид. 815.

Манифактурата.

Копринатa.

Политиката на ревалоризирането на франка, влияща на всички стопански отрасли, влияе и върху тържището за коприна твърде неблагоприятно. Сдѣлкитѣ сж въ постоянно намаляване, както въ продажбата на суровата коприна, така и въ продажбата на готови платове. Положението на французскитѣ фабрики за копринени платове е сжщо такова, отъ една страна, че поржчкитѣ ежедневно намаляватъ и — отъ друга, че клиентитѣ, които иматъ вечъ поржчки, се стараятъ да се отказватъ отъ тѣхъ.

Ценитѣ въ разни мѣста сж:

Лионъ — сурова сеченска екстра отъ 9 до 11, франка 450 до 455; италиянска сурова екстра 11—13, фр 430; сурова класична 12—16, фр. 390—410; сурова сирийска първокачествена 9 11, фр 385; италиянска органзино 22—24, фр. 525.

Нюйоркъ — състоянието на тържището се малко подобри. Фабрикитѣ показватъ известна активность.

Шангай — китайска сурова грандъ дублъ: 425-450 фр. франка; Тритонъ екстра 385. Търсенето е въ стагнация.

Кантонъ — кантонска сурова фаворитъ 280 фр. франка; Ню Стилъ 260-270. Сдѣлкитѣ сж слаби, а ценитѣ сж съ голѣмо колебание.

—o—

Металитѣ.

Нюйоркъ — *калай* 0·70¾; *олово* 0·08; *цинкъ* 0·795; *желѣзо* № 2 Нортернъ 19; шини бесендо на тонове 43. Ценитѣ сж за английски либри и въ долари.

Лондонъ — *бакъръ*: Стандартъ въ готова 57·7, за 3 мѣсеца 58.2 6; електролитъ 64.15, на листа 92; *калай* стандардтъ, въ готово 310·10, за 3 мѣсеца 299; *олово* промптъ 28.12.6; следъ 3 мѣсеца 29.1.3; *цинкъ* промптъ 32.18.9, следъ 3 мѣсеца 33; *желѣзо* клевеландъ 120 6. Ценитѣ сж въ английски лирстерлинги.

Вълната.

Положението на брадфордското тържище.

Въ лондонскитѣ разпродажби, въпреки че търсенето отъ френска страна бѣше незначително, ценитѣ бѣха твърди. Тенденцията е благоприятна за продавачитѣ. За това тия що дармасятъ вълната запазватъ много твърди цени и не позволяватъ никакви спадания. Сдѣлкитѣ сж въ затишие, понеже купувачитѣ си покриха нуждитѣ за следващитѣ 3—4 седмици. Цѣнитѣ отбелѣзани въ Лондонъ въ последнитѣ дни сж съ 30-40% по-високи отъ ценитѣ отбелѣзани въ юли 1914 год. за мериното, а съ 10-15% за кръстосаната. Вследствие ревервирането отъ страна на френскитѣ купувачи, главнитѣ потребители на мериносната вълна, става деориентация въ тържището. Тия, що дармасятъ вълна отъ своя страна не желаятъ да се ангажиратъ преди да бждатъ снабдени добре въ Австралия и Нова Зеландия. Ценитѣ въ последнитѣ, колкото по-дълбоко се влива въ сезона, ставатъ толкова по разумни.

Фабрикитѣ иматъ повече работа. Таканитѣ отъ дармасена вълна, отъ първо или по-долно качество се добре продаватъ, особенно „tweeds", чиито фабрики (въ Шотландия) работятъ съ пълна пара и въ извънредно врѣме. Следъ свършването на стачката на рударитѣ въ фабрикитѣ за платове (сукна) отъ вълна забелѣзва се сжщо подобрение. Въ ноемврий превъ брадфорското тържище преминаха 4,950,000 либри.

Въ последнитѣ дни сж отбелѣзани следнитѣ цени:

Дармасена вълна (на ленти): мериносна 49, 46, 43, 41; кръстосана 37, 31, 24½, 20½, 19½, 19.

Предена вълна — дувини: 6 до 10, 5-6, 5—3, 2—2.

Яйцата.

Въ нашия пазаръ има едно спадане съ 40—50 стотинки на бройка — 3 50-3 60, превъ то ви пазаръ, продадоха се бройка по 3-3·10 лева на дребно. На едро сж съ 10—20 стотинки по долу. Думата е за пресни яйца първа стока.

Въ странство поради праздницитѣ осѣща се едно оживяване на тържищата Швейцария и Германия плаща на базата 235—245 шил. фр Лондонъ, за добра стока плаща 24 25, за първа стока 28, а за долна — 19 шилинга на 120 бройки.

Варненска стокова борса

17 декември 1926 год.

Стойность за 100 кгр.

Житарската търговия въ странството се намира въ едно особенно стеснено положение, което се отразява и въ нашето тържище. Това положение датира отъ повече отъ двадесеть дни въ цѣла Европа и остана непромѣнено. Отскачането на американскитѣ курсове премина безъ всѣко влияние, както въ другитѣ, така и въ нашето тържище, защото чуждестранитѣ тържища се държатъ още ревервирано въ очакване развитието на положението подъ стачката въ Англия, вѣрвайки въ спадането на превознитѣ навла и въ поефтиняването ценитѣ на хранитѣ.

Борсата ни, освенъ това, действува почти още и отъ това, че нѣма нѣкакви особени пристигания и предлаганията сж слаби. Това е за зимницата, а е и за кукуруза и всички други артикули.

Въ това състояние почти на пълно бездействие станаха продажби:

На 13/XII — 4 вагона кукурузъ, по 340—342·50 лева; 2 вагона бобъ, по 450—550 лева.

На 14/XII — по нѣмане пристигнали вагони и поради въздържане въ борсата, не станаха продажби.

На 15 декември — 7 вагона кукурузъ, по 335—340 лева; 1 вагонъ ечмикъ, по 440 лева.

На 16 декември — 2 вагона зимница, по 690—702·50 лева; 10 вагона кукурузъ, по 335 до 340 лева; 2 вагона бобъ, по 450 до 500 лева; 2 вагона ечмикъ, по 445 лева; 1 вагонъ просо, по 330 лева.

На 17/XII — 4 вагона зимница, по 665—700 лева; 2 вагона кукурузъ, по 320—345 лева; 4 вагона бобъ, по 440—520 лева.

Бургазска стокова борса.

Операции съвсемъ слаби и то периодично. Въ изтеклата седмица е имало тъй слаби пристигания и тъй слаби сдѣлки, че едва три пжти е била откривана. Отъ девети декември едва на 13 сжщи е била открита и тоя день сж били продадени едва 120 тона зимница по цена 700—765 лева 100 кгр.

Превъ текущата седмица пристиганията и продажбитѣ сж били все така слаби. На 14 декември се продадъха 180 тона зимница, по 750-760 лева 100 кгр. и 60 тона ечмикъ, по 460 лева.

МОРЕПЛАВАНЕ.

Параходи пристигнали и очакващи се на Варнен. пристанище.

Пристигнаха:	Очаква се за:	
s/s „Сааръ"	s/s „Ангора"	24. XII
„ „Орестецъ"	„ „Бахусъ"	22. XII
	„ „Язонъ"	24. XII
„ Албания"	„ „Волосъ"	25. XII
	„ „Константинополъ"	5. I. 27 г.
„ „Владимиръ"	„ „Романиенъ"	20. XII

ХРОНИКА.

Направено е предложение на нашето правителство отъ едно чуждестранно дружество да му се разреши основаването въ царството национална желѣзна индустрия на акционерни начала срещу единъ заемъ отъ 2 милиона долара, около 300 милиона лева. Срока на концесията ще трае до изплащането на заема. Срещу облагитѣ, които дружеството ще даде на държавата, то претендири да му се гарантиратъ 7% лихва годишно. Фиксирания срокъ за изплащането на заема е 20 години и ще се погасява анюитетно по 1/20 годишно. По преговоритѣ нищо още не е предприето — тепърва ще се мисли и върши по тѣхъ.

Вториятъ директоръ при Италиянско-Българска банка въ Варна г. Дона Донъ, който бѣше натоваренъ и съ длъжността италиянски вицеконсулъ, напуща тия си длъжности и заминава за въ Италия. Г-нъ Дона Донъ оставя отлични спомени отъ своята банкерска и консулска дейность посредъ всички среди, въ които е боравилъ съ длъжностьта си въ Варна. На негова личенъ авторитетъ и влияние се дължи уреждането на споровете между търговцитѣ житари и Д-во „Ситмаръ" и изглаждането на добритѣ отношения и възстановяването на взаимното довѣрие между търговцитѣ и сжщото д-во, като се хвърли въ забвение случилото се между тѣхъ.

Реколтата на тютюна въ Пловдивския окржгъ за 1925 г. се изчислява на 9,872,352 кгр. доброкачественъ тютюнъ.

19 декемврий, св. Никола чудотворецъ, е праздника на търговцитѣ въ цѣла България. Българския Търговски Съюзъ е взелъ мѣрки, въ столицата празднуването да стане блескаво. Наредилъ е и въ провинцията търговцитѣ да отпразднуватъ праздника съ подобающи тържества.

Варненската търговска камара е изработила мотивирано изложение по искането й Академията да бжде прихърлена върху държавата, или, най-малкото, издръжката й да се поеме отъ нея. Изложението ще бжде пратено до респективнитѣ министерства и до министерския съветъ тия дни, съ молба да се ускори разрешаването на тоя въпросъ и камарата да се облегчи съ парични средства за да може да бжде улеснена и въ нуждитѣ за прекитѣ си длъжности. И така Камарата дойде на нашитѣ думи, казани преди 5 години и на думитѣ, казани отъ архитектъ Г. Коваровъ преди 2—3 години.

Свиканъ е на заседание, за конституиране и избиране бюро на съвета и окр. постоянна комисия, новоизбрания Варненски Окржженъ Съветъ за 20 тови мѣсецъ.

Договора за бежанския заемъ е подписанъ и на 21 т. м ще стане емитирането му. Отъ сждбата на тоя заемъ нѣкои партии правеха капиталъ за партизанствуване и предричаха неосжществяването му. Партизанствующитѣ съ него излизатъ посрамени

Съобщено е отъ Б. Н. Б, че следъ 1 януари 1927 год, отъ когато влиза въ сила новия законъ за банката, тя нещо да разрешава ипотечни заеми за сключване такива превъ тек. година заявления се приемаха само до 10 т. м. Следъ тая дата заявления не се приематъ и заемитѣ спиратъ да се сключватъ.

По закона за борситѣ е свикана конференция отъ представители на Софийската, Варненската и Бургаската стокови борси, която ще състои на 18 т. м. въ София. По сжщия законъ сж изказали мнението си и търговскитѣ камари съ особени изложения и решения.

Агенцията на параходното д-во „Ситмаръ", вследствие станалитѣ недоразумения между това дружество и търговцитѣ експортери на зърнени храни, които породиха спорове и заставиха дружеството да плати обезвреждения, претърпява промѣна въ шефството си — агента Касенъ се смѣнява. Временно ще го замѣства г. **Биаккери**, до като бжде назначенъ титуляра.

Позволенъ е вноса безъ мито и общински налогъ на: а) черни желѣзни и стоманени проби, необходими за фабрикуване на радиатори; б) хромова джбилна соль за кожарски фабрики; в) двое и многожични прежди.

Забраненъ е безмитния вносъ на: гликовати и костенитѣ вжглища, употребявани въ фабрикацията на виното и коняка, понеже такива се произвеждатъ въ страната ни въ достатъчно количество.

Виното съ тавигодишното си изобилие и съ голѣмитѣ остатъци отъ миналатагодишно производства задава голѣми грижи на производителитѣ и на голѣмитѣ депозитьори. Освенъ това то е една голѣма спънка за развитието на две доходни за страната и държавата индустрии — пивоварната и спиртовата. Ето защо почна много да се мечтае и силно да се желае изнамирането и изнасянето му на външни пазари, какъвто напослеекъ се оказва да е Турция, Чехословия, Полша и даже Белгия. За въ Турция заминава, ако не е даже заминалъ г. Ив. Бърваковъ, бившъ началникъ на отдѣление въ м-ството на земледѣлието, сега представитель на южно-българскитѣ винарски кооперации, да води преговори и открие пазаръ за южно българскитѣ вина. По негова примѣръ и други представители на подобни кооперации, ще заминатъ въ Чехословия, Полша и Белгия. И трябва така да се направи, защото иначе ще трябва ловята наново да се изоставятъ и като безполезни да се онищожатъ, а онии, които сж складирали миналогодишни и тавигодишни вина — да фалиратъ. Независимо отъ това — и пивоварната и спиртовата индустрия да бжде тормозена и съвършенно парализирана.

Четете в. Търг.-Пром. Защита.

КЕРАМИЧЕНЪ ОТДЕЛЪ

на

Българско-Чехско Акционерно Д-во за Захарна индустрия — Гор. Орѣховица

ПРОИЗВЕЖДА разни видове огнеупорни двойно пресувани тухли, блокове, клонове, огнеупорно брашно.

Огнеупорностьта на тези изделия е изпитана въ Вишето Техническо Училище въ Прага, кждето се констатира, че тя е 1720° С.

КАХЛОВИ готварски печки и за отопление на стаи приспособени за горене на дърва и кам. вжглища

Марсилски керемиди и машинни тухли.

Изискайте най-износни оферти отъ фабриката.

Телеграфенъ адресъ: „Захарната" Гор. Орѣховица.